

De Juiste Zet 1

WLC 2

	Naam	Rating	1 ½ 0	Naam	Rating	1 ½ 0	
1	Cees Koopmans	2073	1	Leo van Ijzendoorn	1712	0	
2	Jasper Zilverberg	2054	1	Armin Kohlrausch	725	0	
3	Frans Helmond	2026	½	Dannie Beijk	1683	½	
4	René Snoeck	897	1	Tobais Jacobs	1759	0	
5	Peter Mergelsberg	1816	0	Jarich Haitjema	1924	1	
6	Roy Kluten	1805	0	Henny Wilbrink	1807	1	
7	Paul Bokern	1793	1	Jasper Krenning	1795	0	
8	Frits Werts	1674	0	Ralf Weijers	1819	0	
9							
1 0							
Totaalscore:			4,5	Totaalscore:			3,5

Soms heb je van die wedstrijden die lang in je geheugen gegrift blijven. Dat zijn van die wedstrijden waar je, als ze goed aflopen, af en toe nog eens met plezier aan terugdenkt, en als ze fout aflopen word je er bij het lezen van een statistiek of naam weer even pijnlijk aan herinnerd dat jou dat ook is overkomen. Zo'n wedstrijd was De Juiste Zet tegen wLC in 2019. Ik had het nog niet eerder meegemaakt, maar in die wedstrijd werden we met 7-1 aan de kant geblazen. Ik kan me nog herinneren dat ik toen in mijn verslag schreef dat het helaas niet eens geflateerd te noemen was. We waren eenvoudig tegen een tegenstander aangelopen die ons eerst had gevierendeeld om vervolgens, uiteraard ook hier figuurlijk, ook nog even het hoofd van de romp te rammen. Dat nooit meer!

Dus ik besloot in 2021 twee belangrijke dingen te doen. Ten eerste besloot ik zelf laf af te haken voor deze wedstrijd. Mocht het helemaal uit de klauwen lopen, hoefde ik een dergelijke nederlaag niet nog een keer mee te maken. Oké, toegegeven, er waren ook negen spelers dus iemand moest afvallen. Nou ja, dan ik maar! En ten tweede besloot ik een tactische opstelling te maken. Misschien zou dat niet tot een overwinning leiden, maar met wat sterke spelers op de onderste borden moest het toch mogelijk zijn om meer dan één bordpunt binnen te halen, leek me. En dat is ook allemaal heel aardig gelukt! Met iets meer scherpte of iets meer geluk hadden we de overwinning binnen kunne halen. Maar misschien was dat wel te snel te veel geweest. We hebben nu de pijn uit 2019 verzacht, dus een volgende keer kunnen we weer over winnen gaan nadenken. Het Limburgse spook is verjaagd, de glorie lonkt!

Ooh ja, voordat u verder gaat met lezen, moet ik u waarschuwen, een bepaalde plaatsnaam heeft mijn mede verslagschrijvers tot wat woordgrappen aangespoord. Dan weet u dat alvast!

Bord 1 Leo

Aan het eerste bord speelde ik met wit tegen Cees Koopmans. Een vriendelijke heer die helemaal vanuit St. Michielsgestel (onder de rook van 's Hertogenbosch) bleek te zijn afgereisd voor de wedstrijd tegen ons! Ik grapte nog tegen hem dat hij wel met ons had kunnen meerijden.

Ik kende hem niet maar een korte zoekopdracht op Google na afloop van de partij leerde me dat het een zeer ervaren speler was die 15 jaar geleden voor SMB (Nijmegen) in de hoofdklasse uitkwam. Ondanks dat ik deze informatie natuurlijk niet ter beschikking had, was ik me, aan bord 1, natuurlijk wel bewust van de kracht van mijn tegenstander en besloot om de Engelse opening te spelen die ik enerzijds het beste ken en ook behoorlijk solide is.

Er kwam een variant op het bord die ik wel kende en die ik toevallig niet lang voor de Corona lockdown nog had gespeeld tegen Tommy Grooten. Die partij had ik toen gewonnen omdat Tommy in een ogenschijnlijk onschuldige stelling te frivol ten aanval trok en daarna in positioneel verloren stelling terecht kwam. Mijn tegenstander was ditmaal meer ervaren en na een zet of 10 theorie was de stelling in evenwicht. Het was behoedzaam manoeuvreren voor zowel wit als zwart. Het ging eigenlijk heel redelijk, waarbij ik misschien iets te voorzichtig speelde en mijn tegenstander steeds een licht initiatief had. Na de zet 17. c5 dreigde een positioneel zeer sterk centrum voor zwart dat ik wist te voorkomen door snel 18. b4 te spelen. Mijn tegenstander sloeg gretig met de c-pion op b4 en wist daardoor op de damevleugel een pionnenmeerderheid te creëren 2 tegen 1, waarbij mijn pion op b4 kwetsbaar bleek. Na een ruil van 1 stel torens langs de c-lijn kwam de witte dame naar a4. Ik verdedigde de pion maar speelde toch wat te passief. Een analyse achteraf met de computer geeft op dat moment een stellingswaardering van -0.5 maar wit kan zich redden door eerst de pion te dekken met de toren en daarna actief in het centrum tegen te spelen. Aanvankelijk leek dat tijdens de partij ook goed te gaan maar ik verzuimde met d3-d4 het initiatief in het centrum te nemen. Ik heb deze zet wel overwogen (en die had tot gelijk spel kunnen leiden) maar ik heb een aantal tactische finesses die ik tot mijn beschikking had niet gezien en besloot tot het verder verdedigen van de pion op b4. Dat was geen goede beslissing want ik kon op termijn de pion niet houden en op de 27^e zet staakte ik de verdediging van de pion en ging hij verloren. Ik had in een andere variant het verlies van de pion nog een paar zetten kunnen uitstellen maar uiteindelijk maakte dat toch niet veel uit. Het resterende eindspel met ieder een toren, paard en loper waarbij zwart twee verbonden vrijpionnen had op de a en b lijn was niet te houden en na 36 zetten gaf ik op. Het was zeker een interessante partij waarbij ik lang wist stand te houden maar uiteindelijk was het toch een regelmatige overwinning van zwart. Er was een smal pad naar de remise mogelijk geweest voordat ik de pion op b4 verloor (mijn tegenstander gaf ook aan dat hij lange tijd niet dacht iets te kunnen bereiken) maar helaas heb ik dat niet kunnen vinden. De enige troost was het ratingverschil van 360 punten in het voordeel van mijn tegenstander.

Bord 2 Armin

Wat moet ik over deze partij schrijven? Allereerst het goede nieuws: bij het vinden van de parkeergelegenheid heb ik sinds Tilburg duidelijk vooruitgang geboekt. Maar waar anderen bij de plaatsnaam Houthalen egoïstisch denken aan hout bij de tegenstander halen, zullen de twee chauffeurs vooral aan het spekken van de Belgische overheidskas denken (ook een soort van hout halen...).

Ik had geprobeerd me op de partij voor te bereiden door te kijken, wat de drie topspelers van de Juiste Zet met wit spelen, veel geholpen heeft het niet: één speelt, e4, de volgende d4, en de derde c4.

Het werd dus een Benko voor mij. Al in zet 5 miste ik de beste voortzetting, wat wit in staat stelde, tot a4 te komen, en een paard op b5 te plaatsen, waardoor zwarts ideeën op de a en b lijn geblokkeerd werden. Na zet 16 van zwart kwam de volgende positie op het bord:



Wit heeft hier volgens de engine voordeel (+1.4), hij staat nog altijd de gambiet pion voor en zwart is er alleen in geslaagd de pion op d5 te verzwakken.

Verbazingswekkend ging het vanaf hier heel langzaam met wit achteruit, alsof ik de positionele geheimen van deze opening beter had begrepen. En ook de tijd van wit liep harder terug. In de

volgende positie dacht ik dan echt hem te pakken te hebben:



36. ... Dc1+ 37. Dxc1 Txc1+ 38. Tf1 Txc4 39. Pg5 Pf6 40. f5 gxf5 41. Txf5 Td4 42. Tf3 Txd4 en ik sta twee pionnen voor.

Ik zag dat ik in ieder geval 1 pion kon winnen in bijna alle varianten, maar ik koos dan diegene waar dit niet het geval was: 36. ... Txf2 en heel verbaasd zag ik, dat ik hier niets win, de positie is gelijk.

En dan het moment supreme, de stand was 3.5:3.5 (wat ik niet precies wist), veel volk rond het bord, en in de volgende positie zet ik, in zet 39, het verkeerde stuk naar g7, ook al had ik de dreiging duidelijk gezien. Twee slechte zetten na 4 uur spelen, dit cadeau heft Jasper graag aangenomen.



Bord 3 Dannie

Door de tactische opstelling die Bas had voorgesteld wisten Leo, Armin en ondergetekende dat we bij voorbaat weinig kans zouden hebben op de 1e 3 borden tegen stuk voor stuk 2000+ spelers. Echter: de wedstrijd begint altijd met 0-0 en ik begon dan ook de partij met de gedachte dat ik niets te verliezen had:

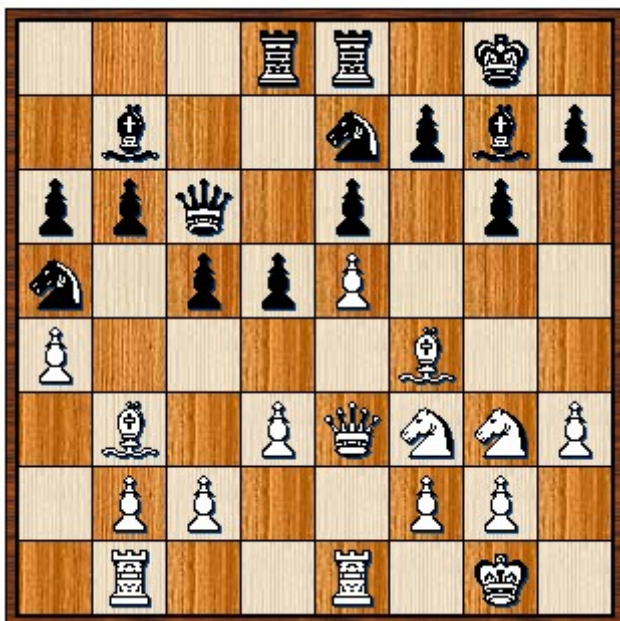
Nadat mijn tegenstander mijn e4 met c5 beantwoordde, besloot ik Lc4 te spelen, met de gedachte/hoop dat mijn tegenstander niet precies wist hoe hier tegen te spelen.

De hierna volgende 5 zetten waren voor mij allemaal bekende patronen, dus dat kostte me niet zoveel tijd en gaf me een rustig gevoel.

Daarna ging mijn tegenstander er eens goed voor zitten om een plan te bedenken.

En dat kwam er: zet voor zet verhoogde hij de druk. Het kostte me nogal wat tijd om hier steeds op te reageren of te anticiperen.

Ik deed dat niet helemaal nauwkeurig waardoor mijn tegenstander geforceerd een pion kon winnen.

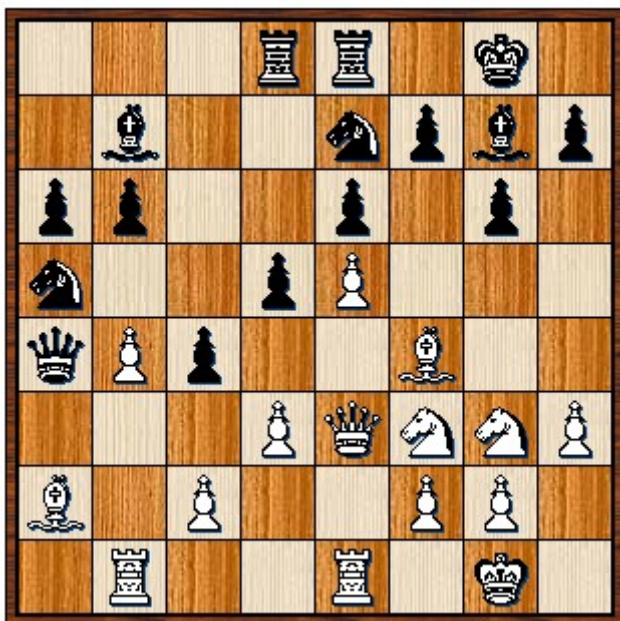


Ik speelde deze zet omdat ik gezien had dat zwart na c4 en La2 de pion op a4 kan winnen met een aanval op de Loper op a2.

Ik dacht dat ik dan met de dame op b6 kon nemen met een aanval op het Paard op a5.

Toen echter inderdaad de zetten 18. c4; 19. La2 Dxa4 op het bord kwamen en ik bijna a tempo 20. Dxb6 wilde spelen zag ik net op tijd dat zwart dan 20. Pc8(!) heeft, met aansluitend nemen op a2. Ik kan dan wel weer het stuk op a5 terugwinnen, maar dan vallen er 2 pionnen op b2 en c2.

Vandaar dat ik besloot om 20. b4 te spelen.

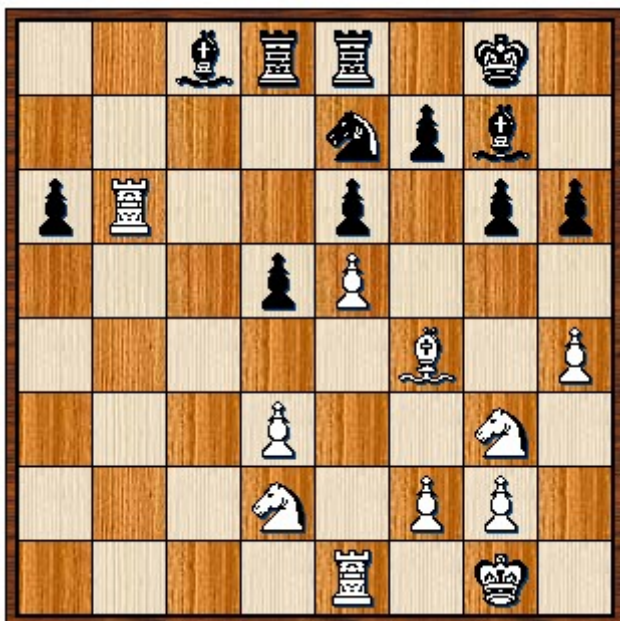


Achteraf gaf mijn tegenstander aan dat hij deze zet wel gezien had, maar behoorlijk onderschat.

En passant slaan leidt tot allerlei gecompliceerde verwickelingen, vandaar dat hij (na lang nadenken) koos voor 20. Dxa2.

Waar ik aanvankelijk een kleine 10 minuten meer tijd had gebruikt, gebruikte mijn tegenstander veel tijd voor de laatste 4 zetten, waardoor na 20 zetten (met dus nog 20 zetten tot aan de 1e tijdscontrole) ik nog ruim 20 minuten op de klok had staan en mijn tegenstander nog 8.

Er volgde 21. bxa4 Dxa4; 22. Dxb6 Dxb6; 23. Txb6 Lc8 (?); 24. Pd2 h6; 25. h4 cxd3; 25. cxd3



Zwart staat weliswaar 1 pion voor, maar zijn stukken zijn niet actief en ik heb 2 paarden (...)
 Mijn tegenstander verzonk in gepeins wat hij kon doen.
 Toen ik rondliep hoorde ik dat kort na elkaar Ralf en Henny hadden gewonnen; we stonden met 2-0 voor!
 Ik ben toen weer achter het bord gaan zitten en heb remise aangeboden, wat hij na ampele overwegingen aannam, hij had toen nog 4 minuten.
 Tot op dat moment werkte de tactische opstelling die Bas bedacht had perfect; 2 winstpartijen op de onderste borden en een verrassende remise op 1 van de topborden.

Bord 4 Tobias

Ik moest tegen een bekende tegenstander al wist ik niet meer wat hij zou gaan openen. Hij gooide een Veresov opening tegen mij aan. Ik kende de theorie niet zo heel goed. Het begin speelde ik accuraat maar nadat ik 1 zet niet goed deed kwam ik sneller slechter te staan. Nadat ik dacht een stuk offer voor 2 pionnen te doen meende ik dat wit het stuk moest teruggeven voor 1 pion waardoor ik beter kwam te staan. Helaas miste ik 1 zet in die berekening en kwam slechter te staan. Ik probeerde er nog wat uit te halen en mijn tegenstander vond het eng. Maar René hield zijn hoofd koel en schoof het vervolgens eenvoudig uit.

Bord 5 Jarich

In de opening speelde mijn tegenstander een fout die mij bekend voor kwam. Ik wist gelukkig nog dat ik na deze fout geforceerd een pion kon winnen en er daarmee goed voor kwam te staan. Daarna gaf mijn tegenstander een tweede pion en een derde pion, in een poging nog wat aanval tegen mijn koning te genereren. Naarmate de partij vorderde werd dit steeds meer een alles-of-nietsoffensief, waarbij ook nog een kwaliteit en een stuk in de aanbidding werden gedaan. Ik was blijkbaar in een materialistische bui vandaag (wellicht geïnspireerd door het Belgische plaatsje "Houthalen" waar we op de heenweg langs waren gereden) en nam deze cadeautjes graag in ontvangst. Tegen het einde van de partij stond ik drie pionnen en een toren voor en was mijn enige zorg om niet mat te gaan of in een trucje te lopen. Ik liet me gelukkig niet meer foppen en nadat ook zwarts dame op vallen stond, hield mijn tegenstander het voor gezien.

Bord 6 Dannie

Hier is mijn partij tegen De Juiste Z 1. De slotcombinatie van mijn tegenstander bevatte een lek zo groot als een huis.

1. c4 Nc6 2. g3 e5 3. Bg2 Nf6 4. Nc3 Bb4 5. Nd5 d6 6. Nxb4 Nxb4 7. a3 Nc6 8. d3 a5 9. Nf3 O-O 10. O-O Re8 11. e4 Bg4 12. h3 Bxf3 13. Bxf3 Nd4 14. Bg2 a4 15. Be3 Nb3 16. Rb1 c6 17. Kh2 b5 18. cxb5 cxb5 19. Qe1 Rc8 20. Bf3 Nd7 21. Qb4 Ndc5 22. Qxb5 Re7 23. Bg4 Rb7 24. Qc4 Rcc7 25. Rfd1 g6 26. h4 Kg7 27. f4 exf4 28. Bxf4 Ne6 29. Bxe6 Rxc4 30. Bxc4 Nd4 31. Rf1 Ne6 32. Bd2 Kg8 33. Bh6 Nd4 34. Rf2 Nc6 35. Bd5 Rc7 36. Bg5 Qc8 37. Rxf7?? Rxf7 38. Rc1 Kg7 39. Rxc6 Rc7 40. Rxd6 Rc2+ 41. Kg1 Qc5+ 0-1

bord 7 Japser

Bord 8 Ralf

Na mijn wat onbevredigende debuut tijdens de eerste ronde, was het nu tijd voor een comeback. De opening liep wat anders dan gedacht. Waar ik de intentie had voor de black lion te gaan spelen, op zet 3 Pd2, waardoor ik weinig behoefte had om e5 te spelen, gevolgd door Pc4, die vervolgens op mn e-pion ging hangen. In plaats daarvan maar voor c5 gegaan en de opening omgegooid naar een Siciliaanse draak, wat ik al jaren niet meer gespeeld had. Gelukkig liet mn geheugen me niet in de steek en kwam ik netjes uit de opening. Vervolgens was het plan om (nadat wit kort gerocheerd had) over de dame vleugel aan te gaan vallen. Gezien het feit dat de witte stukken elkaar lekker in de weg stonden werd me dit vrij makkelijk gemaakt. Ik kon het dan ook niet laten om een kwaliteit te offeren (waar ik het een geniaal offer vond, vond de computer het nog steeds een plus voor me, maar was minder onder de indruk), om daarmee de stelling op te blazen en het centrum letterlijk vol te zetten met zwarte stukken. De aanval was dusdanig overweldigend dat het vervolgens erg eenvoudig uit te tikken was. Al met al een heerlijke manier om een comeback te maken.